

Η εορτή του οσίου Νικοδήμου του Βεροιέως του δια Χριστόν σαλού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 24 Νοεμβρίου, εορτή του οσίου Νικοδήμου του Βεροιέως του δια Χριστόν Σαλού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και οσίου Νικοδήμου Βεροίας στις εργατικές κατοικίες.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Διδάσκαλε αγαθέ, τί ποιήσας ζωήν αιώνιον κληρονομήσω;»

Ἄν ὁ πλούσιος τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς πού ἀκούσαμε τήν περασμένη Κυριακή μέ τήν ἐρώτηση πού διατύπωσε «τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τούς καρπούς μου;» ἔδειξε τήν προσκόλλησή του στά ὑλικά ἀγαθά, ὁ πλούσιος τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου φαίνεται νά ἔχει περισσότερο πνευματικά ἐνδιαφέροντα. Πλησιάζει τόν

Χριστό καί τόν ρωτᾷ γιά τήν αἰώνιο ζωή. «Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωήν αἰώνιον κληρονομήσω;»

Σέ ἀντίθεση μέ τόν ἄλλο πλούσιο πού ἀδιαφόρησε γιά τό αἰώνιο μέλλον του, αὐτός ἐνδιαφέρεται καί θέλει νά ἐξασφαλίσει στόν ἑαυτό του τήν αἰώνιο ζωή. Καί τό ἐνδιαφέρον του ἀποδεικνύεται καί ἀπό τήν ἀπάντησή του πρός τόν Χριστό, ὅταν Ἐκεῖνος τοῦ ἀναφέρει τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τίς ὁποῖες καλεῖται νά ἐφαρμόσει κάθε ἄνθρωπος πού θέλει νά τήν κληρονομήσει.

Τί λέγει στόν Χριστό; «Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου». Ὅλες αὐτές τίς ἐντολές τίς τήρησα ἀπό τά νεανικά μου χρόνια. Ἦταν εὐσεβής δηλαδή καί πιστός ἄνθρωπος καί ἐφάρμοζε τόν νόμο τοῦ Θεοῦ· ἐπομένως θά μπορούσε νά κερδίσει καί τήν αἰώνιο ζωή.

Κι ὅμως αὐτός ὁ πιστός τηρητής τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ δέν μπόρεσε νά τηρήσει μία, τή μοναδική, θά λέγαμε, πού τοῦ ἔλειπε καί τήν ὁποία τοῦ ὑπέδειξε ὁ Χριστός.

«Ἔτι ἔν σοι λείπει». Ἀκόμη ἓνα πράγμα σοῦ λείπει γιά νά κληρονομήσεις τήν αἰώνιο ζωή, τοῦ εἶπε ὁ Κύριος. Νά πωλήσεις τά ὑπάρχοντά σου, νά τά μοιράσεις στούς πτωχοῦς καί νά μέ ἀκολουθήσεις.

Ἦταν ὅμως «πλούσιος σφόδρα» ὁ ἄνθρωπος αὐτός, καί ὁ πλοῦτος του ἦταν τό ἐμπόδιο πού τοῦ ἔκλεισε τόν δρόμο πρός τήν αἰώνιο ζωή. Ἔτσι ἀποδείχθηκε καί αὐτός «ἄφρων», παρότι ἡ ζωή του ἦταν διαφορετική ἀπό τή ζωή τοῦ ἄφρονος πλουσίου τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς. Ἀποδείχθηκε ἄφρων, γιατί γιά μία μόνο ἐντολή στερήθηκε τήν αἰώνιο ζωή, διδάσκοντας καί ἐμᾶς ὅτι δέν ἀρκεῖ νά τηροῦμε κάποιες ἐντολές, δέν ἀρκεῖ νά εἴμαστε πιστοί καί εὐσεβεῖς, ἀλλά πρέπει νά μήν μᾶς λείπει τίποτε, προκειμένου νά κληρονομήσουμε τή ζωή πού ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Θεός γιά ἐμᾶς.

Ἄς μήν νομίσουμε ὅμως ὅτι τό μοναδικό ἐμπόδιο γιά τήν αἰώνιο ζωή εἶναι ὁ πλοῦτος, εἶναι τά χρήματα καί τά ὑλικά ἀγαθά, καί θεωρήσουμε ὅτι ἐμεῖς δέν κινδυνεύουμε, γιατί δέν εἴμαστε πλούσιοι. Μπορεῖ γιά τόν πλούσιο τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου νά εἶναι ὁ πλοῦτος, ὅταν ὅμως ὁ Χριστός ἀναφέρεται στό ἓνα πού λείπει ἀπό τόν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος τόν ρωτᾷ, δέν ἀναφέρεται μόνο στόν πλοῦτο. Ἀναφέρεται σέ ὅ,τι ἐμποδίζει τόν καθένα μας ἀπό τό νά ἀκολουθήσει τόν Χριστό, ὅ,τι εἶναι δυνατόν νά τόν ἐλκύει καί νά μήν τόν ἀφήνει νά ἀγαπήσει τόν Χριστό ὀλοκληρωτικά καί ἀποκλειστικά. Ἀναφέρεται σέ ὅ,τι μπορεῖ νά δεσμεύει τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου καί νά μήν τῆς ἐπιτρέπει νά ἀφοσιωθεῖ στόν Χριστό.

Καί αὐτό τό ἓνα μπορεῖ νά εἶναι γιά τόν καθένα μας κάτι διαφορετικό. Γιά κάποιον μπορεῖ νά εἶναι τά χρήματα, γιά ἄλλον ἡ δόξα καί τιμή τοῦ κόσμου, γιά ἄλλον ἡ ἀγάπη τοῦ κόσμου ἢ τοῦ ἑαυτοῦ του, γιά ἄλλον ὁ ἐγωισμός, ἡ πλεονεξία ἢ ἡ

ματαιοδοξία. Καί μπορεί για τό ένα αυτό έμπόδιο, για τή μία αδυναμία ή προσκόλληση πού έχουμε καί θα ικανοποιήσουμε για τά λίγα χρόνια τής επίγειας ζωής μας, νά χάσουμε τήν αιώνια ζωή.

Ό Χριστός μᾶς προειδοποιεῖ σήμερα καί έπαναλαμβάνει καί σέ μᾶς πού εἵμαστε κοντά του καί αγωνιζόμαστε νά εφαρμόσουμε τίς έντολές του. «Έτι έν σοι λείπει». Ακόμη καί άν δέν σοῦ λείπουν πολλά, σοῦ λείπει ένα, για νά κληρονομήσεις τήν αἰώνιο ζωή.

Εἶναι ανάγκη, λοιπόν, νά εξετάσουμε τόν έαυτό μας, για νά δοῦμε ποιό εἶναι αυτό πού μᾶς λείπει, ποιό εἶναι αυτό τό όποιο, άν μᾶς ζητοῦσε ό Χριστός νά κάνουμε, θα μᾶς δυσκόλευε, θα έκανε καί έμᾶς περίλυπους σάν τόν πλούσιο τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου.

Καί καθώς σήμερα εορτάζουμε τή μνήμη τοῦ όσίου Νικοδήμου τοῦ Βεροιέως, τοῦ πλουσίου καί εύγενοῦς συμπολίτου μας, ό όποιος όχι μόνο θυσίασε τά πάντα καί αφιερώθηκε στόν Θεό ως μοναχός τής Μονῆς Φιλοκάλου στή Θεσσαλονίκη, αλλά θυσίασε καί τά έλάχιστα μέσα, τά όποια εἶχε στή διάθεσή του ως ταπεινός μοναχός, προκειμένου νά βοηθήσει καί νά σώσει τούς ανθρώπους από τήν άμαρτία. Προτίμησε νά χλευάζεται καί νά περιφρονεῖται από τούς συμμοναστές του, πού δέν μπορούσαν νά κατανοήσουν τό κίνητρο τῶν πράξεών του, «ίνα πάντως τινάς σώση», όπως γράφει ό πρωτοκορυφαῖος απόστολος Παῦλος.

Έτσι ό όσιος Νικόδημος όχι μόνο εφαρμόσε όλες τίς έντολές τοῦ Χριστοῦ αλλά για τήν άγάπη του υπέμεινε καί τόν όνειδισμό τῶν ανθρώπων καί τῶν συμμοναστῶν του, πού δέν θέλησαν οὔτε νά ένταφιάσουν τό σῶμα του στό κοιμητήριο τής Μονῆς, για νά κερδίσει τελικά τήν αιώνια ζωή καί νά αποκαλύψει ό ίδιος ό Χριστός μέ τήν άρρητη εύωδία, τήν όποία άνέδιδε ό τόπος, στόν όποιο εἶχαν ένταφιάσει τό ιερό λείψανό του, τή χάρη τήν όποία βρῆκε κοντά του καί τή μακαριότητα τήν όποία απολάμβανε ό όσιος Νικόδημος πλησίον του.

Άς προσπαθήσουμε καί έμεῖς νά μιμηθοῦμε τό παράδειγμά του καί εἶθε διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ όσίου Νικοδήμου νά άξιωθοῦμε καί έμεῖς τής αἰωνίου ζωής.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)